

Kronologija života Antonija Janigra

1918.

Rođen 21. siječnja u Milanu (Via Guido d'Arezzo) kao sin pijanista Nicole Janigra i Marije Janigro, rođene Cavo. Dana 19. veljače 1918. kršten u crkvi.

1924.

Antonio počinje svirati glasovir.

1926.

Antonio počinje svirati čelo. Prvu poduku daje mu Giovanni Berti — *Scuola Musicale di Milano*.

1927.

Antonio prelazi k novom učitelju. Primljen je u čelističku klasu Gilberta Crepaxa na Konzervatoriju »Giuseppe Verdi« u Milanu. Crepax mnogo znači za glazbeni i instrumentalni odgoj Antonija Janigra koji je kao jedanaestogodišnjak

1929.

svirao pred Pablom Casalsom u jednom milanskom hotelu. Casals predlaže da Antonio nastavi učiti čelo na pariškom glazbenom učilištu *École Normale Supérieure* u klasi Dirana Alexaniana.

1930.

Antonio svira skupa sa svojom majkom u školskom orkestru milanske glazbene škole na koncertima kojima dirigira njegov otac Nicola. Počinje učiti kod Alexaniana (najprije na ljetnim tečajevima u Francuskoj, 1930–1933), nakon što je taj ugledni čelistički pedagog s oklijevanjem udovoljio želji Antonijeva oca.

1931.

Po vlastitom Janigrovu mišljenju godina njegova koncertanog čelističkog debija (13–godišnjak).

1934.

13. svibnja koncert u Paviji. Dana 13. lipnja svršetak studija na Konzervatoriju u Milanu. Diploma Konzervatorija »Giuseppe Verdi«. Godina prelaska u Pariz.

1937.

Diploma na *École Normale de Musique* u Parizu; s 28 od 30 mogućih bodova Janigro ostvaruje vrlo dobar ispitni rezultat. Toga ljeta boravak u Splitu kod obitelji Grisogono; Antonio tamo upoznaje Božidara Kunca koji će ga kasnije preporučiti u Zagrebu. Početak drugih kontakata sa Zagrebom gdje je Antonio 14. siječnja 1937. imao svoj prvi koncert.

1939.

Nicola Janigro iznenada umire u Tunisu (14. ožujka) gdje je radio kao učitelj; Antonio, koji je odmah oputovao onamo, ne zatiče ga na životu (trauma koje se nije riješio do konca života). Toga ljeta odmor u slovenskim Alpama s majkom; upit iz Zagreba s ponudom da predaje čelo na Konzervatoriju; nakon određena oklijevanja Antonio prihvaća ponudu. U jesen preseljenje u Zagreb skupa s majkom. Janigro postaje profesor na Konzervatoriju u Zagrebu i istodobno počinje predavati na Glazbenoj školi »Beethoven« koju je osnovala dr. Elly Bašić.

1945.

Kraj Drugoga svjetskog rata Janigro doživljava u Zagrebu. Tamo nastaje prijateljstvo s violinistom i skladateljem Šu-

lekom, pijanistom i skladateljem Mačekom (njih trojica osnivaju poznati klavirski trio), kao i s Nedom Cihlar–Nehajev.

1946–1947.

Janigro opet uspostavlja pismeni kontakt s Dinuom Lipattijem. Zajednički koncerti u Švicarskoj; ne dolazi do snimanja ploča.

1949.

Janigro započinje svoju dirigentsku karijeru. Svira komornu glazbu s Jeanom Fournierom, Paulom Badura–Skodom, Jörgom Demusom, Carlom Zecchijem i mnogim drugim poznatim glazbenicima (brojne snimke). Uspješna solistička karijera (putovanje po jugoistočnoj Aziji).

1952–1953.

Antonio Janigro piše svome profesoru Diranu Alexianu u New Yorku, izvještavajući ga o uspješnim gramofonskim pločama i koncertnim turnejama.

1953.

U lipnju vjenčanje s Nedom Cihlar u Zagrebu. Snimanje Dvořákova *Koncerta za čelo i orkestar* u Beču (dirigent D. Dixon). Turneja po Južnoj Americi. Dana 20. prosinca razgovor o osnivanju ansambla Zagrebački solisti u Zagrebu.

1954.

5. siječnja prvi javni nastup Zagrebačkih solista u Bjelovaru, a onda u Beogradu.

Dana 27. lipnja umire Diran Alexian u Chamonixu na putovanju po Europi — netom prije susreta kojemu se Janigro toliko veselio.

1954–1964.

Janigro je dirigent Komornog i Simfonijskog orkestra Radio–Zagreba.

1955.

Brojni koncerti Zagrebačkih solista u Beogradu, New Yorku, Dubrovniku, Stuttgartu i širom svijeta. Mnogo snimljenih ploča.

1957.

Koncert za Daga Hammarskjölda, glavnog tajnika OUN-a (sa Zagrebačkim solistima).

1959.

Janigro ravna RSO-om iz Berlina kao zamjena za Ferenc Fric-saya na turneji po Zapadnoj Njemačkoj te na koncertima u Berlinu. Prvi koncerti u Salzburgu s orkestrom *Mozarteuma*; snimka ploče na kojoj je *Don Quijote* Richarda Straussa s dirigentom Fritzom Reinerom i CSO-om (*Chicago Symphony Orchestra*). Još jedan koncert za Ujedinjene Narode u New Yorku.

1960.

Dana 22. siječnja Janigro doživljava tešku skijašku nesreću u Kranjskoj Gori. U vremenu od 23. 1. do 4. 6. boravak u bolnici dovodi do ozdravljenja (nakon operacije 27. siječnja). Ponovno koncerti. Fritz Reiner posjećuje Janigra u Albisoli.

1965.

Obitelj Janigro mijenja prebivalište i odlazi u Milano. Janigro postaje »direttore stabile« na *Angelicumu* u Milanu (do 1967) i — počevši od 1. 1. — profesor čela na Konzervatoriju »Robert Schumann« u Düsseldorfu (do 1974).

1965–1966.

Maestro prima visoka odličja u Jugoslaviji i Italiji. Početak krize u odnosima s Radio-Zagrebom i Zagrebačkim solistima.

1968.

S nadnevkom 31. 3. Janigro je ugovorno razriješen radnih obveza spram Zagrebačkih solista.

1972.

7. siječnja operacija kraljeznice kod prof. dr. Friedricha Löwa (Homburg/Saar); to je svakako povezano s nesrećom iz godine 1960.

1972–1973.

Početak profesorskog rada na Akademskim ljetnim tečajevima *Mozarteuma* u Salzburgu kao nasljednik pokojnog Enrica Mainardija.

1974.

Koncerti na čelu ansambla *Camerata Academica Mozarteuma Salzburg*; Janigro postaje stalni dirigent toga ansambla; početak rada u svojstvu voditelja majstorske čelističke klase na *Mozarteumu* u Salzburgu. U jesen 1974. početak rada u svojstvu gosta–profesora na Visokoj školi za glazbu i izvedbenu umjetnost u Stuttgartu (do 1988).

Koncertne turneje s *Cameratom* i drugim komornim orkestrima prvenstveno po Sjevernoj Americi (SAD). *Complesso d'archi RAI*–a Torino: koncerti u Italiji, koncertne turneje po SAD–u.

1988.

Okončanje profesure u Stuttgartu. Janigro nakon toga još samo predaje na tečajevima u Italiji (Mezzolombardo, Brescia).

1989.

1. svibnja Antonio u 72. godini života umire u svom stanu u Milanu. Pokopan je u mjestu Abbisola kod Savone. Misa zadušnica u crkvi sv. Eufemije u Milanu celebrirana je 7. svibnja. Krajem godine umire i Neda Janigro; sahranjena je u Zagrebu.